

[Udenrigsministeren]

ternationalt samarbejde til supplerung af nationale skridt.

For Danmark er det naturligt at lægge hovedvægten på EF-samarbejdet. Herved kan vi ikke alene påvirke beslutninger på europæisk plan, men også bidrage til den holdning, som de europæiske lande indtager i det bredere internationale samarbejde. Det er i den forbindelse ikke mindst af interesse og af betydning, hvilket resultat der kommer ud af det verdensøkonomiske topmøde, der finder sted om nogle få dage, nemlig d. 28.-30. maj.

På det økonomiske område aftegner der sig efterhånden en betydelig grad af overensstemmelse mellem de vigtigste industrilande om den linje, der skal følges for at fremme et økonomisk opsving. Der er opnået betydelige resultater med hensyn til både ligevægt på betalingsbalancerne og en kraftig reduktion af inflationen, men desværre aftegner udsigterne på beskæftigelsesområdet sig fortsat noget mindre gunstige.

På det valutariske område har udviklingen i den seneste tid været præget af noget mere ro, end det har været tilfældet de sidste år. Det skyldes bl.a., at de meget høje internationale rentesatser er blevet bragt ned. Samtidig har de syv store industrilande i det sidste års tid udarbejdet studier over mulighederne for gennem intervention på valutamarkederne at opnå en mere rolig udvikling for valutakursene.

Udviklingslandenes økonomiske situation er betydelig værre end industrilandenes. Det kommer bl.a. til udtryk i forbindelse med det internationale gældsproblem. En række udviklingslande har opsamlet en så betydelig international gæld, at der til tider har været frygt for, at manglende betalingsevne kunne føre til en lavineagtig udvikling i retning af sammenbrud for valutasystemet. Gennem internationale konsultationer er det lykkedes at undgå en sådan udvikling og at kontrollere situationen.

Dette aktuelle problem må imidlertid ikke føre til, at det fundamentale problem med hensyn til udviklingslandenes placering i det internationale økonomiske samarbejde bliver skubbet i baggrunden. Det er beklageligt, at Nord-Syd-dialogen fortsat står i stampe, uden at der er udsigt til konkrete resultater, og det er regeringens håb, at der på det forestående verdensøkonomiske topmøde vil bli-

ve taget fat på dette problem med henblik på at opnå en større forståelse hos de hidtil skeptiske industrilande for nu at få sat gang i sådan en dialog. En aktuell anledning hertil er den kommende FN-konference om handel og udvikling, den såkaldte UNCTAD 6, som finder sted i juni måned i Beograd.

Der har i de sidste år været en tendens til, at industrilandene som følge af deres egne økonomiske problemer har skubbet udviklingslandenes langt alvorligere økonomiske vanskeligheder i baggrunden. Det er en holdning, som regeringen ikke deler, og som efter regeringens opfattelse er farlig ikke alene for det internationale økonomiske samarbejde, men også i et bredere perspektiv.

På det handelspolitiske område er det lykkedes at fastholde den frie internationale handel til trods for den åbenlyse risiko for protektionistiske indgreb. Det må erkendes, at der i begrænsede og konkrete tilfælde er blevet indført sådanne foranstaltninger, f.eks. i form af mere eller mindre frivillige aftaler, men det kan dog ikke forrykke det samlede billede af en fri international handel. Dette er af afgørende betydning for et lille og åbent land som Danmark.

Regeringen er derfor indstillet på at fortsætte aktive bestræbelser i EF såvel som i andre internationale fora for at undgå protektionistiske indgreb. Der er ingen tvivl om, at mange lande føler sig fristet af en nationalegoistisk linje for derved at løse krisen på deres handelspartners bekostning. Det er også en fristelse, som har givet sig udslag på det valutapolitiske og det rentemæssige område.

Regeringen er på denne baggrund tilfreds med, at EF-landene har kunnet fastholde det valutapolitiske samarbejde inden for det europæiske monetære samarbejde og en fortsat fri varehandel. EMSen har været en stabiliserende faktor under de sidste års internationale valutauro. I marts måned blev der gennemført en valutakursjustering; det skete under ordnede forhold, og det viste styrken i samarbejdet, at alle medlemslande kunne nå frem til en fordeling af op- og nedskrivninger, som var gensidigt tilfredsstillende.

Samtidig fortsætter de bestræbelser, der blev igangsat på Det europæiske Råds møde i København i december sidste år, på en fortsat afklaring af de tilbageværende hindringer for samhandel med industrivarer in-